

rustu.bozkurt@dunya.com

RÜŞTÜ BOZKURT

Korumacılık eğilimleri ve alternatif tepki stratejileri

Kurumsal milliyetçilik tartışmaları yeni değil. 1967'de George W. Ball, şirketlerin kendi ülkelerine dönük eğilimlerini terk edip, devletsiz kimlik kazanacaklarını öngörüyor. **1990-2008 arasındaki küreselleşme dalgası Ball'ın vizyonuna haklılık kazandırıyor;** telekom, bankacılık, altyapı gibi sektörler kısmi regülasyon ve özeleştirmeler uluslararası nitelik kazanıyor.

Cağımız ekonomisi enformasyon odaklı, küresel ve ağ kurumu üzerinde gelişim gösteriyor. Dolayısıyla ulaşabilirlik ve erişebilirlikte olağanüstü gelişmeler her anlamda akışları hızlandırdı. Sermaye, bilgi, teknoloji, örgütsel iletişim, görüntü, ses, simbol özetle mal, hizmet ve iş gücü akışkanlığı artıyor¹. Kentleşme hızlanarak, 21inci yüzyılın çok önemli eğilimlerinden biri haline geliyor. Çok uzak olmayan bir gelecekte kırsal kesim diye bir şey kalmayacak. Nüfusun çoğunluğu kentlerde toplanacak². Kentleşme insanları bir araya toplayacak, yakınlaştıracak ama aynı zamanda yarıtlaracak...

Fritjof Capra³ her 3 bin yılda radikal değişimlerin yaşandığını söylüyor. Şimdi yeniden üretilmeyen fosil yatakları tükenme aşamasına gelmesi, dişil olanın eril olanın önüne geçmesi ve paradigmaların köklü biçimde değişmesi ile köklü değişim ve dönüşümlerin eşigindeyiz.

Küreselleşme sürecinin başlangıcında "piyasanın görünmez elinin" bütün sorunları çözüceğine ilişkin algı alabildiğine yaygınlaştı. Akıllar "piyasa ideolojisine" emanet edilmişti... Nobel ödülü alan iktisatçılar bile ABD'de devletin ekonomiye karışımama felsefesinin bir kâbus haline geldiğini belirtiyor. *Devletten kuşku o derece ileri gitmişti ki, piyasa ekonomisinin zayıf yönlerini ortaya koymak bile güçleşmişti*⁴ saptamasını yaparak, tek tip düşünce saptamasının yaratabileceği olumsuzluklara değiniyor.

Sosyolog Mübeccel Kıray derslerinde, bir ekonominin kendi ayakları üzerinde durmadığı zaman, "...biri gelsin, sorunlara ortak çözüm bulalım" çığrlarının yükseldiğini anlatıyor. Bu sosyolojik olgu tarihin derinliklerinde de sayısız kez yinelenmiş. Kültür ve değerler sistemine ilişkin yönetici ve kitlelerin refleksi güç ve özgüvenle bağlılı olarak genişlemiş ya da daralmış. "Dışarıdan bir korucusu olmadığı yükselme çağında Osmanlılar, Batı kültürü

aktarmalarını yaparken hiç çekinme göstermemişlerdir."⁵ Zayıflama döneminde ise bilinçsiz yalitim, ilkesiz gizlilik ve aşırı baskı ve sınırlamalar yaygınlaşmıştır. Ekonominin güçsüzliği kriz dönemlerinde kolektif çözümler aranması, bilinmedik ve şartsız bir gelişme değil.

DÜNYA TİCARET ÖRGÜTÜ VERİLERİ

Çok genel çizgileri ile bakıldığından, yaşanan büyük krizde ekonominin büyük oyuncularının "aşırı korumacılıktan uzak durma" özenini göstermeleri olumlu karşılanıyor. Fakat bu ülkelerin "açık piyasalara olan direncinin azaldığı" da vurgulanıyor... Antidamping soruşturmaları artarken, gümrük vergileri hareketleniyor. Dünya Ticaret Örgütü (DTÖ), Ekim 2010 ile Nisan 2011 arasında dünya ithalatının yaklaşık % 5'ini etkileyen 122 yeni "sınırlama" yapıldığını söylüyor. Bu rakam Mayıs-Ekim 2010 dönemindekiin iki katından fazla. DTÖ anılan eğilimin 2010'da % 14 genişleyen dünya ticaretine zarar verebi-

lecek boyutta olmadığından altını çiziyor. Tehlikeli olan ise bu eğilimin giderek güç kazanması. Dikkatten kaçmaması gereken Brezilya'da alet ve oyuncaklara getirdiği sınırlama, Çin'in ABD'den yapılan ithalata kısıtlama koyması, ABD'nin Japonya ve Avrupa'dan gelen fotoğraf kâğıdına damping soruşturması açması, kamuda tedarik ihalesi kazanan yabancılar özel bir vergi koyması "korumacılık eğilimindeki güçlenmenin kanıtı". DTÖ'nün saptamasına göre, 2008 yılının başlarından bu yana G-20 ülkeleri ticaretin sınırlamasına yönelik 550 önlem almış⁶.

EĞİLİMLERİN SOMUT KANITLARI

Veron'un⁷ saptamalarına göre, kurumsal milliyetçilik tartışmaları yeni değil. 1967'de George W. Ball, şirketlerin kendi ülkelerine dönük eğilimlerini terk edip, devletsiz kimlik kazanacaklarını öngörüyor. 1990'lı yılların başlarında Robert Reich, ABD hükümetlerinin şirketlere karşı tavrinin ulusal kimliği görmezden gelme yönünde olduğunu söylüyor. Lauro Tyson, "Amerika'da mülkiyet halen önemlidir" saptamasını yapıyor. 1990-2008 arasındaki küreselleşme dalgası Ball'ın vizyonuna haklılık kazandırıyor; telekom, bankacılık, altyapı gibi sektörlerde kısmi regulasyon ve özelleştirmeler uluslararası nitelik kazanıyor. Son 10 yılda Ar-Ge ve yönetim işlevleri (geleneksel olarak anayurda bağımlılıkları yüksek olanlar) dünyanın dört bir yanına dağılıyor. 2002'de Wal-Mart tedarik bürosunu Shenzhen'e kaydırıldı. IBM 2006'da Wal-Mart'ı izledi. Halliburton, 2007'de genel müdürlüğünü Dubai'ye taşıdı. HSBC kendine Hong Kong'u merkez seçti.

- On yıl önce yükselen ekonomilere sahip ülke şirketlerinin 1/10 düzeyinde olduklarından söz edilirken, bugün küresel ligde % 25 düzeyine çıkmış durumda.

- Yükselen ekonomilerin yarattığı şirketler, Batı'daki muadillerinden daha güçlü ulusal kimlik duygusuna sahip.

- Fotoğrafa katılan ülkelerde kurulan geopolitik ortaklıklar, gelişmiş ülkeler arasında yapılan ortaklıklardan daha zayıf olma eğilimini taşıdıkça, ulusal güvenlik sorunu ortaya çıkıyor.

- Piyasa sisteminin görünmez eli ile yönetişimin görünen elini dengeleyen anlayışı öne çıkan gelişen ülkeler Batı modelini ciddi biçimde zorluyor. Bu eğilim, "serbest pazarın sonu" fikrini canlı ve diri tutuyor.

- Güçlü bir kurumsal ulusal kimlik, geçmişe ait bir olgu gibi gözükmemiyor.

ALTERNATİF TEKPİ STRATEJİSİ

Bir kez daha animsatalım. Hâkimiyetçi rekabet, "rakibinin bütün hatlarına saldır, bütün potansiyellerini yok et. Yok, edemiyorsan ortak ol!" anlayışından besleniyor. Hâkimiyetçi rekabeti kazanmanın gerek şartı, fiziki sermayeyi, insan kaynağını ve teknolojiyi etkin ve verimli kullanmayı gerektiriyor. TOBB Başkanı M. Rifat Hisarcıklıoğlu'nun sık sık dile getirdiği şu gerceği bir an bile unutmamalıyız:

"Mevcut sermaye stokumuz üzerine herhangi bir ekleme yapmadan, bütün alanlarda verimliliği Almanya düzeyine çıkarabilesek, hemen dünyanın 10 büyük ekonomisi arasına gireriz."

Bu saptama Türkiye gündemini net bir biçimde belirliyor. Öncelikli görevimiz, "verimliliği uluslararası ortalamaların üstüne" çırpmaya olmalıdır... Bu bizi "alternatif tepki stratejileri geliştirme" sorumluluğuna taşır... Net bilgiye ulaşmak, kaynakları etkin koordine etmek, bizi verimli üretime taşıyacak olan odaklanmaları yapabilmek için temel görev, "dinamik envanter seferberliği" ilan etmektir. Bilgi olmadan öngörümüz sakat kalır, önlemelerimiz yerli yerine oturmaz. İkincisi, hızla kayıt dışı uygulamaların yarattığı "haksız rekabeti" önlemek olmalıdır. Üçüncüsü, sosyoekonomik reformu derinleştirerek, kendi girişimcilerimiz ve yabancı yatırımlar için ülkeyi "cazibe merkezi" haline getirmeyebilir... Bu yazı kapsamında tartıştığımız "korumacı eğilimler" karşısında alternatif senaryoları hızla üretecek, nereye gideceğini bilen kapitan olmamızı ki, gitmek istediğimiz limana sağ salım ulaşabilelim...

KAYNAKÇA

1) Manuel Castells, Ağ Toplumunun Yükselişi, Çev. Ebru Kılıç, İstanbul Bilgi Üniversitesi Yayınları, 2005

2) Hans Rosling ile söyleşi, Dünya 12 Mayıs 2011.

3) Ali Bulaç, "Piyasaların ihtiyacı", Zaman 16 Mayıs 2011

4) Rüştü Bozkurt, "Kriz 'tarih bilinci' oluşturmalıdır" Çerçeve, Mart 2009

5) Halil İnalçık, "Osmanlılarda Batı'dan kültür aktarılması üzerine" Osmanlı İmparatorluğu, Eran Yayıncılık, 2.bsk. İstanbul 1996, s. 426

6) The Times'in başyazısı, aktaran The Newyork Times / Sabah, 19 Haziran 2011

7) Nicolas Veron, "Kurumsal bölünmüş kişilikler çağrı" Radikal, 31 Mayıs 2011

**TOBB Başkanı
M. Rifat
Hisarcıklıoğlu'nun
sık sık dile
getirdiği şu gerceği
bir an bile
unutmamalıyız:
"Mevcut sermaye
stokumuz üzerine
herhangi bir
ekleme yapmadan,
bütün alanlarda
verimliliği
Almanya
düzeyine
çıkarabilesek,
hemen dünyanın
10 büyük
ekonomisi arasına
gireriz."**